

A jó mintavétel még böjtben is...

Előfohász: „menj egyedül a harcba! Viselkedj bátran, különben bukásodat okozza Isten az ellenség előtt, mert az Istennek van ereje ahhoz, hogy megsegítsen, vagy elbuktasson. [...] Nem úgy van, hogy két verebet adnak egy fillérért, de egy sem esik le közülük a földre Atyátok tudta nélkül? Nektek pedig még a hajatok szála is mind számon van tartva. Ne féljetez tehát: ti sok verébnél értékesebbek vagytok (IIKrán 25,8; Mát 10,29-31).” Ámen.

Gyülekező ének: 78. zsoltár: „Hallgass én népem...”

Fennálló ének: 274. dicséret: 1. verse: „Ki Istenének át ad mindent...”

Fő ének: 274. dicséret 2-4. versei: „A súlyos gondok mit használnak...”

Köszöntés: „Ami kezdettől fogva volt, amit hallottunk, amit szemünkkel láttunk, amit megfigyeltünk, amit kezünkkel is megtapintottunk, azt hirdetjük az élet igéjéről. Mert megjelent az élet, mi pedig láttuk, és bizonyosságot teszünk róla, és hirdetjük nektek is az örök életet, amely az Atyánál volt, és megjelent nekünk. Amit tehát láttunk és hallottunk, azt hirdetjük nektek is, hogy nektek is közösségetek legyen velünk: a mi közösségünk pedig közösség az Atyával és az ő Fiával, Jézus Krisztussal. Ezt azért írjuk meg nektek, hogy örömünk teljes legyen (IJn 1, 1-4).” Ámen.

Lekció: Jeremiás próféta könyve 37. rész: *„Konjáhu, Jójákim fia helyett Cidkijjá, Jósiás fia lett a király, akit Nebukadneccar, Babilónia királya tett meg Júda királyának. Nem hallgatott sem ő, sem udvari emberei, sem az ország népe az Úr igéjére, amelyet Jeremiás próféta által jelentett ki. Egyszer elküldte Cidkijjá király Júkalt, Selemjá fiát és Cefanjá papot, Maaszéjá fiát Jeremiás prófétához ezzel az üzenettel: Imádkozz értünk Istenünkhöz, az Úrhoz! Jeremiás szabadon járt-kelt a nép között, mert még nem vetették börtönbe. Akkor vonult ki a fáraó hadserege Egyiptomból, a Jeruzsálemet ostromló káldeusok pedig, hallva ennek hírére, elvonultak Jeruzsálem alól. Így szólt az Úr igéje Jeremiás prófétához: Ezt mondja az Úr, Izráel Istene: Júda királyának, aki hozzám küldött titeket, hogy megkérdezzetek, mondjátok meg, hogy a fáraó hadserege, amely segítségetekre indult, visszatér országába, Egyiptomba. A káldeusok pedig újból ostrom alá veszik ezt a várost, elfoglalják és fölperzselik. Ezt mondja az Úr: Ne áltassátok magatokat azzal, hogy majd elvonulnak innen a káldeusok, mert nem fognak elvonulni! Ha megvernétek is az ellenetek harcoló káldeusok egész hadseregét, úgyhogy csak sebesültek maradnának belőle, még ezek is fölkelnének sátrukból, és fölperzselnék ezt a várost. Amikor a káldeusok hadserege a fáraó hadserege miatt elvonult Jeruzsálem alól, Jeremiás el akart menni Jeruzsálemből Benjámin*

földjére, hogy átvegye birtokát rokonai körében. De amikor a Benjámín-kapuhoz ért, az őrség parancsnoka, név szerint Jirijjá, Selemjá fia, Hananjá unokája letartóztatta Jeremiás prófétát, mert azt mondta: Át akarsz szökni a káldeusokhoz! Jeremiás azonban így felelt: Hazugság! Nem akarok átszökni a káldeusokhoz! De Jirijjá nem hallgatott rá, hanem letartóztatta Jeremiást, és a vezetők elé hurcolta. A vezetők felháborodtak, megverték Jeremiást, és börtönbe vetették Jónátán kancellár házában, mert azt használták fogháznak. Így került Jeremiás a tömlöcbe, egy föld alatti üregbe. Ott kellett maradnia Jeremiásnak sokáig. Cidkijjá király azonban érte küldött, kihozatta, és a palotájában titokban megkérdezte tőle a király: Van-e mondanivalója az Úrnak? Jeremiás ezt felelte: Van! És hozzátette: A babilóniai király kezébe kerülsz! Majd ezt kérdezte Jeremiás Cidkijjá királytól: Mit vétettem ellened, udvari embereid és a nép ellen, hogy fogházba vetettetek? Hol vannak prófétáitok, akik azt prófétálták nektek, hogy nem jön el Babilónia királya ellenetek és az ország ellen?! Most azért, uram, királyom, hallgass meg, és jusson eléd könyörgésem: Ne vitess vissza Jónátán kancellár házába, ne kelljen ott meghalnom! Cidkijjá király ezért azt parancsolta, hogy a börtön udvarán legyen felügyelet alatt Jeremiás, és adjanak neki naponként egy kenyeret a pékek utcájából, amíg csak el nem fogy a kenyér a városban. Így maradhatott Jeremiás a börtön udvarában."

Előima: Mindenható, szerető mennyei Atyánk! Hálát adunk Neked, hogy ma is összegyűjtesz bennünket szent színed előtt. Köszönjük, hogy Igéd által megszólítasz bennünket, és meg akarod mutatni nekünk szereteted mélységét. Köszönjük, hogy a Te Fiad, Jézus Krisztus által megismerhetjük azt a szeretetet, amely örökkévaló, hűséges és nem változik soha, mert szereteted mindvégig ugyanaz marad. Urunk, valljuk Előtted, hogy sokszor emberi mércével mérjük a szeretetet. Sokszor fogatkozó, feltételes és önző szeretet él bennünk. Kérünk, tisztítsd meg a szívünket, hogy megláthassuk a Te szereteted igazi forrását: azt a szeretetet, amellyel az Atya szereti a Fiút, és amellyel Krisztus szeret bennünket. Kérünk, nyisd meg most értelmünket és szívünket Szentlelked által. Add, hogy Igéd ne csak hang legyen a fülünkben, hanem élő szó a szívünkben. Taníts bennünket megmaradni Krisztus szeretetében, és add, hogy a te örömed költözzön a mi életünkbe is. Így kérünk, áldd meg az igehirdetés hallgatását, és tedd termővé életünkben, hogy meg hozza a harminc, hatvan és százannyit mások életében. Az Úr Jézus Krisztusért kérünk, hallgass meg minket. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 234. dicséret 2-3. verse: „Jer, Világosság ragyogj fel nekünk...”

Textus: János evangéliuma 15. fejezet 9-11. verse: „Ahogyan engem szeretett az Atya, úgy szeretlek én is titeket: maradjatok meg az én szeretetemben! Ha

parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok a szeretetemben, ahogyan én mindig megtartottam az én Atyám parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében. Ezeket azért mondom nektek, hogy az én örömöm legyen bennetek, és örömötök teljes legyen.”

**Hálaadással jövő keresztyén gyülekezet,
drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!**

Jézus búcsúbeszédeiben különös hangsúlyt kap a helyes mintavétel. Amikor az Úr készül a keresztre, amikor a tanítványok hamarosan magukra maradnak a világ viharaiban, akkor nem csupán tanítást ad nekik, hanem mintát is. Ma a szeretet mintája áll előttünk. Mindnyájan keressük a szeretetet. Életünk során sokféle szeretetkapcsolat alakul ki. Gyermekként várjuk a szülői szeretetet. Felnőve várjuk a „nagy Őt”. Amikor pedig berobog életünkbe az a valaki, akit reméltünk, a szívünk mélyén ugyanaz a vágy él: **szeretni és szeretve lenni**. De a kérdés az: **kinek a szeretete a mérvadó számunkra?** Kedves Testvérek! Nem mi találjuk ki a szeretetet, hanem **Jézus szeretete a minta**. Ő talál ránk. Ma mindenki keres valami mércét, de kiben találja meg azt? Ki által leszek jobb ember? Ki által válok a társadalom aktív szereplőjévé? Ki által leszek hűségesebb férj, szerethető feleség és engedelmes gyermek? Mert a világ sokféle szeretetet kínál. Van feltételes szeretet, amely addig tart, amíg haszna van. Van sértődött szeretet, amely számontartja a sérelmeket. Van önző szeretet, amely inkább birtokolni akar. Jézus azonban egészen másról beszél. Azt mondja: „Ahogyan engem szeretett az Atya, úgy szerettelek én is titeket.” Ez a mondat megnyitja előttünk a szeretet legmélyebb titkát. Jézus először az Atyára mutat. Hogyan szereti az Atya a Fiút? Ez a szeretet nem múlt idő. Nem egy egyszeri érzés. Ez **jelen idejű, folyamatos szeretet**. „Ahogyan engem szeret az Atya...” Az Atya szeretete hűség. Az Atya szeretete megbocsátás. Az Atya szeretete elfogadás. Az Atya szeretete befogadás, majd kiküldés. Az Atya szeretete kapcsolat. Az Atya szeretete élet és halál fölött álló szeretet. Jézus szeretete ebből táplálkozik. Abból, amit az Atyától lát, amit az Atyától kap, amit az Atyában szemlél és imádságos

közegben Vele megél. Az Atya maga a szeretet. Lényegéből nem tud más lenni és nem is akar. Cselekedete szeretet. Tette szeretet. És ebből a szeretetből árad ki Jézus szeretete a tanítványokra. „Úgy szerettelek én is titeket.” Kiket szeret Jézus? A tanítványait. Az elhívottakat. Azokat, akiket nevükön szólított. De Jézus tudja azt is, mi a legnagyobb veszély a tanítvány életében. Nem az üldözés. Nem a világ gyűlölete. Hanem ez: **nem maradunk meg az ő szeretetében.** Ezért mondja: „Maradjatok meg az én szeretetemben.” Mert Jézus szenvedéstörténete megmutatja, milyen könnyen elfut az ember. Amikor jött a próba, a tanítványok szétszéledtek. Péter követte Jézust, de a kakasszó pillanatában tagadássá lett a bátorsága. János ott volt a színfalak mögött, de nem mert előlépni. A szeretet még nem volt teljes. A szeretetet igazán a kereszttövében értették meg. Mert az igazi szeretetet ott lehet látni, ahol megjelenik Krisztus engesztelő áldozata. A **tanítványok gyengeségétől** eljutni a **kereszt szeretetéig.** A saját gyengeségemtől a kereszterejéig. Az én betegségtől a Tőle származó gyógyulásig. Az én „nem akarom, nem kell” állapotomtól egészen az Ő „akarom tisztulj meg kijelentéséig.” **Az emberi szeretet kevés, Krisztus szeretete hordoz.** A keresztszeretete más. Jézus szeretete nem olyan, mint a világ szeretete. Ez a szeretet nem kiáltozik: „Nézd, mennyi mindent tettem érted!” Ez a szeretet nem rója fel a rosszat. Ez a szeretet még a latornak is megbocsát. Ez a szeretet nem parancsolgat, hanem cselekszik. Csendben tűr. Türelemmel viseltetik mindenki iránt. Mindig van szava az emberhez. Ez a szeretet adni tud csak. Nem követelőzik. Nem zsákmányol. Ez a szeretet nem láttatni akarja magát. Hanem egyszer csak ott áll feltűzve egy póznára. Ott függ a kereszten. Ez a szeretet vállal minden kockázatot. Nem hárítja át a felelősséget. Az övéit **mindvégig szereti.** Ez a szeretet kitartó. Bátor. Merész. Végtelen. És még mindig árad. Ez a szeretet nem adja fel. Megáll az ember előtt. Keresi a szívet. Ez a jézusi szeretet. És ez a szeretet **teljes embert kíván.** Teljes szívet. Teljes lelket. Teljes erőt. Itt nincs félszív. Nincs félember. Itt nincs féladag. Jézus azt mondja: „Ha megtartjátok parancsolataimat,

megmaradtok az én szeretetemben.” Jézus nemcsak beszélt a szeretetről. Ő betöltötte a törvényt. Betöltötte a szeretet kettős parancsolatát. Amit az Atya parancsolt, azt megtette. Engedelmes volt a keresztfának haláláig. Halálig. A végső leszámolásig a bűnnel. Ez a szeretet. Jézus így szeret. És most Előtted áll és hív ma az Úr: Menj oda bátran a keresztt alá. Borulj le a keresztt alatt. Menjünk oda ahhoz, aki szeretetből hordozta a bűn terhét. A teherhordozó Krisztus szeretete vigyen bennünket lélekben oda, ahol Ő függött. Ahol az áldott drága jószág átkozottá lett értünk. Ott értjük meg azt is, amit Jézus mond: „Azért mondtam ezeket, hogy az én örömöm legyen bennetek, és örömötök teljes legyen.” Az igazi öröm nem az, amit megszerzünk. Hanem az, amit az Atyától kapunk. A teljes öröm a szabadulás öröme. Márciusi ifjúként lásd meg, hogy Istennel járni, lakozni, szent életben illatozni csak az tud, akinek teljes az öröme Őáltala, Ővele, Őbenne. Márciusi ifjúként lásd meg, hogy Istennel... Cum Deo... ezt tűzte minden keresztyén harcos a zászlajára. Nincsen Isten nélkül segítség és üdvösség. Akár hogy is, a szeretet Istene téged is elér, mint az ostromlott Jeruzsálemet. Kiskirályként Cidkijjá kérdezi a prófétát: „Van-e mondanivalója az Úrnak?” A szeretet Istenének mindig van. A kegyelem Urának szüntelenül hangzik a megtérésre való hívás. A végeredmény öröm, nem káröröm, hanem szívbeli öröm. Jézus szívbeli öröme az, hogy teljes légy, egész lényeddel éld meg az Ő szeretetét. Testvéreim, a mi világunk is olyan, mint egy ostromlott város. Sok a harc. Sok a kiáltás. Sok a fegyver. De Jézus azt mondja: Tedd a hüvelyedbe a kardodat. Szeress. Az evangélium rajtad keresztül hangzik. A te szavaid. A te tetteid. A te hozzáállásod. A te gondolataid. Egy ostromlott világ várja a Jézus szeretetében élő tanítványok bizonyágtételét. Azért nincs végünk, mert az Úr szeret. Örökkévaló szeretettel szeret. És ezt a szeretetet Krisztus, a megöletett Bárány vére által tolmácsolta a világnak. Ezért ma egyetlen kérdés marad: Megmaradsz-e Jézus szeretetében? Tedd félre, ami nem a kezedbe való és borulj le a keresztt alatt, hogy mindvégig megmaradj az ő szeretetében. Ámen.

Utóima: Urunk, mennyei Atyánk! Hálát adunk Neked, hogy Igéd által ma is megszólítottál bennünket. Köszönjük, hogy emlékeztettél arra a szeretetre, amely Krisztusban jelent meg számunkra: arra a szeretetre, amely nem múlik el, amely nem rója fel a rosszat, és amely a keresztség áldozatában lett nyilvánvalóvá. Köszönjük Neked a mi Urunkat, Jézus Krisztust, Aki engedelmes volt mindhalálig, és Aki szeretetével hordozta bűneink terhét. Kérünk, segíts bennünket, hogy valóban megmaradjunk az Ő szeretetében. Taníts bennünket engedelmességre, türelemre, megbocsátásra és hűségre. Urunk, amikor kilépünk innen a mindennapok világába, add, hogy életünk tanúság legyen rólad. Add, hogy szavaink, tetteink és gondolataink Krisztus szeretetét tükrözzék. Tedd teljessé bennünk azt az örömet, amelyet csak te adhatsz: a szabadulás, a megbocsátás és az új élet öröme. Urunk, könyörgünk most azokért, akiknek szíve ma nehéz. Vigasztald a gyászolókat, akik szereteteik elvesztését hordozzák. Légy közel hozzájuk irgalmaddal, hogy fájdalmukban is megtapasztalják a te szeretetedet és reménységedet. Kérünk a csonka családokért és a megtört otthonokért. Te légy azoknak támasza, akik magányban, elhagyatottságban vagy bizonytalanságban élnek. Gyógyítsd a sebeket, erősítsd a megfáradt szíveket, és add, hogy szereteted újra rendet és békességet teremtsen az emberi kapcsolatokban. Könyörgünk azokért is, akik nehéz körülmények között élnek: akik a megélhetés gondját hordozzák, akik betegséggel, félelemmel vagy kilátástalansággal küzdenek. Adj erőt a gyengéknek, reménységet az elcsüggedteknek, és nyisd meg szívünket, hogy mi is készek legyünk szolgálni és hordozni egymás terhét. Formáld bennünk a gyengék szolgálatát, Urunk. Taníts bennünket észrevenni a rászorulókat, és add, hogy ne csak szavakkal, hanem tettekkel is Krisztus szeretetét vigyük ebbe a világba. Kérünk az ifjakért is. Őrizd meg őket tisztaságban, hitben és igazságban. Kérünk téged egyházunkért, népünkért, nemzetünkért, a körülöttünk élő népekért és a sokszor ostromlott világért. Támaszd fel a Krisztus szeretetében élő tanítványokat, akik békességet, reménységet és világosságot visznek oda, ahol sötétség és félelem van. Vezesd lépteiket, hogy ne a világ zavaros hangja, hanem a te Igéd világossága legyen útjuk vezetője. Adj nekik bátor szívet, hogy megmaradjanak Krisztus szeretetében, és életükkel rólad tegyenek bizonyosságot. Urunk, tedd teljessé bennünk azt az örömet, amelyet csak te adhatsz. Őrizd meg bennünket a te szeretetedben, hogy életünk által is hirdettessék: nincs végünk, mert te szeretsz bennünket örökkévaló szeretettel. Hallgasd meg könyörgésünket a mi Urunk Jézus Krisztusért. Ámen. **Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...**

Adakozás: „Ne késs jót tenni a rászorulóval, ha módodban van, hogy megtedd (Péld 3,27)!”

Áldás: „Mert az az Isten iránti szeretet, hogy parancsolatait megtartjuk, az ő parancsolatai pedig nem nehezek (Ijn 5,3).” Ámen.

Záró ének: 469. dicséret: „Jézus, nyájas és szelíd, ...”